

psána i třetí osobou; vlastnoruční musí býti jen její podpis. Tak vykládá stálá praxe předpis písemnosti při akceptu a indosamentu a nutno proto stejný výklad zachovati i při rukojemství, tak i srovnale nejnovější právní věda.

Rozhodnutí nej. soudu ze dne 10. dubna 1933
č. j. R v II 219/33. Dr. J. H.

Exekuce jest přípustna nikoli na původské právo samo, nýbrž i proti původci a jeho dědicům na vyhrazené rozmnoženiny a napodobeniny díla již uveřejněného, na díla výtvarného umění zhotovená na prodej a na všechna majetková práva nabytá mocí práva původského. — Pokud ustanovení dvorského dekretu ze dne 13. května 1814 čís. 1086 sb. z. s. (článek VIII. čís. 6 uvoz. zák. k ex ř.) nevylučuje vedení exekuce. — Exekuce podle § 251 čís. 5 ex. ř. není vyloučena v příčině věcí, jichž potřebuje duševní pracovník pro své pomocníky. — Kterých předmětů potřebuje zpravidla architekt-projektant nezbytně k osobnímu výkonu svého povolání. — Debrodání znalecovi soud neváže pokud jde o otázky právní.

Z d ů v o d ů rozhodnutí nejvyššího soudu: Podle § 14 zákona původského nemůže býti stíženo exekucí p r á v o p ů v o d s k é. Naproti tomu je exekuce přípustna i proti původci a jeho dědicům na vyhrazené rozmnoženiny a napodobeniny díla již uveřejněného, na díla výtvarného umění zhotovená na prodej a na všechna majetková práva nabytá mocí práva původského.

Podle § 4 téhož zákona pokládá se za dílo umělecké: díla výtvarného umění, jako malby, kresby, plány a návrhy pro architektonické práce, rytiny, dřevoryty a ostatní výrobky grafického umění, díla sochařská, díla umění ryteckého a medailéřského a jiná umělecká díla plastická. Díla umění stavitelského jsou vyňata.

Zákon tedy nepřipouští exekuci na s a m o p r á v o p ů v o d s k é, t. j. na materiální právo původcovu, aby využil vlastní myšlenky, ale nevylučuje z ní zásadně sám umělecký v ý t v o r zhotovený za účelem zcizení, zejména nevylučuje ze zabavení knihu, obraz uměleckého díla, napodobeninu nebo rozmnoženinu sochy a zvláště vyjímá díla umění stavitelského. Třeba tedy zákon chránil d u š e v n í majetek původce před napodobením a rozmnožováním jinými zásahy dispozicí o díle takovém, nechrání původce před exekucí na dílo vůbec za všech okolností.

Povinný uvedl v návrhu na vyloučení předmětů zabavených pod pol. 17., že to jsou fotografie architektonických děl jím provedených, a o předmětech zabavených pod pol. 20 a 21, že je to model návrhu na podstavec pro sochu plukovníka Švece. Teprve v rekursu uvedl, že movitostí pod pol. 17, 20 a 21 jsou originály děl výtvarných umění původským právem chráněné, zřejmě ne-

zhotovené na prodej. V návrhu na vyloučení a v první stolici tedy netvrdil, že je exekuce vedena na původské právo jeho, že patří k těmto věcem jemu autorské právo. Naopak vylučoval tyto předměty z důvodu čís. 6 § 251 ex. ř. Proto rekursní soud ani neměl hleděti k novému přednesu v rekursu, že uvedené věci jsou originály děl výtvarného umění chráněné právem původským, nezhotovené na prodej. Ostatně povinný netvrdil o předmětech zabavených pod pol. 17. ani v rekursu, že to jsou originály díla, nýbrž že to jsou obrazy jeho architektonických prací, a takové jako napodobeniny uměleckého díla nejsou vyloučeny z exekuce.

Automobil pod pol. 25 zájemního protokolu zabavený nevylučuje rekursní soud z důvodu čís. 5 a 6 § 251 ex. ř., nýbrž z důvodu uvedeného v dvorském dekretu ze dne 13. května 1814, čís. 1086 s b. z. s., protože povinný jej potřebuje ke splnění smlouvy s vojenskou správou o stavbě kasáren v J. Proto není třeba se obíratí vývody dovolacího rekursu, jimiž se rekurentka snaží vyvracetí správnost vyloučení auta z exekuce podle čís. 6 § 251 ex. ř.

Pro vyloučení auta z exekuce podle zmíněného dvorského dekretu nezáleží na tom, zda povinný přechodně auta nepotřebuje. Rozhodným by bylo, zda nepotřebuje auta k plnění smlouvy prováděním stavby nebo dozorem na ni, protože může cestu do J. obstarati železnicí nebo autobusem bez újmy pro provádění stavby nebo dozoru nad ní. Auto bylo by tedy nezabavitelné, kdyby jiný dopravní prostředek mohl býti použit stejně výhodně. Účelem zákona je, aby při smlouvách s vojenskou správou, jejíž splnění pokládá zákon za zvláště důležité, nebylo zabavením předmětů, potřebných ke splnění smlouvy a provádění jejímu překáženo splnění takové smlouvy. Bylo-li pro povinného překážkou ve vedení stavby nebo dozoru, aby používal jiného dopravního prostředku, pak by ovšem auta potřeboval ke splnění. Nerozhoduje, že doprava může býti dobře a spolehlivě obstarána jinak, ani kolik stojí vydržování auta, zda jiný dopravní prostředek by byl lacinější. Protože však rekurentka ani netvrdí, že by odnětí auta exekucí bylo překážkou při provádění stavby a dozoru na ni pro povinného, není její rekurs proti vyloučení auta opodstatněn.

Podle § 251, čís. 5 ex. ř. je vyloučena exekuce na věci duševních pracovníků, provozujících osobně duševní povolání, jichž je třeba ke správě služby nebo výkonu povolání. Zákon předpokládá tedy, že duševní pracovník určitého předmětu potřebuje k osobnímu výkonu povolání, ježto omezuje výsady na ty, kteří osobně ona povolání provozují. Má tedy zřejmě na mysli jen takové předměty, kterých duševní pracovník potřebuje pro sebe, a nikoliv takové, jichž potřebuje pro své případné pomocníky.

Podle zájemního protokolu byly již od počátku z věcí, u po-

vinného nalezených, ponechány povinnému jako nezbytné: tři psací stoly, čtyři židle, jeden psací stroj, registratura se spisy, registratura s plány, regály na tiskopisy, knihy v knihovně, různé pomůcky atd., později byl psací stroj zabaven pod pol. 8 a zabaveny shora zmíněné tři knihy.

Za těchto okolností má dovolací rekurentka pravdu, že povinný podle zásady shora vyslovené nepotřebuje přepychového zřízení své kanceláře k osobnímu výkonu povolání a nepotřebuje také dvou psacích strojů. Pro výkon povolání architekta, který se zaměstnává hlavně vypracováním projektů pozemních staveb a musí za tím účelem provádět obtížné statické výpočty, lze považovati za potřebné k osobnímu výkonu povolání jak psací stroj, zabavený pod pol. 8, tak počítačový stroj, zabavený pod pol. 2, knihovnu, zabavenou pod pol. 6, k uložení knih nutných ke studiu. Rovněž i knihu uměleckého průmyslu, zabavenou pod pol. 13, rozmnožovací aparát pod pol. 15, americký psací stůl pod pol. 22 a kamna pod pol. 24.

Ale nelze považovati za potřebné k osobnímu provozu povolání architekta (projektanta) přepychových a proto zbytečných předmětů, jako jsou: kožená pohovka, dva kožené fotely a kulatý stůl, pol. 3—5. Bez nich se povinný, jako architekt-projektant, obejítí může. Také ohnivzdorné pokladny, zabavené pod pol. 19, v tomto povolání nepotřebuje, stejně jako obyčejný stůl, zabavený pod pol. 14, a druhý psací stůl s křeslem pod pol. 23. Postačí mu zajisté stůl americký a jiné stoly a židle, které zůstaly nezabaveny. Také nelze nahlédnouti, že by povinný potřeboval těchto předmětů ke splnění smlouvy se státem při stavbě vojenského tábora v J. Pro to nebyly během řízení žádné podklady.

Dobrozdání znalce soud neváže, ježto jde o otázky právní. Tento může sjednati jenom pro posudek soudu skutkový podklad, na př. o tom, jaké práce a jakého nářadí je potřebí, při čemž potřebu právě zabavených předmětů posuzuje soud.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 25. listopadu 1932, č. j. R I 823/32. Dr. Jar. Koutník.

Restituce in integrum v řízení správním.

Vš. pens. ústav vydal výměr o pensijní povinnosti zaměstnance, proti němuž bylo možno do 14 dnů po jeho doručení podati opravný prostředek. Tento výměr byl doručen do podniku zaměstnavatelova dne 29. XII. 1928. Dlužno podotknouti, že 24., 25. a 26. XII. byly svátky vánoční, 27. XII. čtvrtek, 28. XII. pátek, 29. XII. sobota, 30. XII. neděle a 1. I. 1929 pondělí. Po svátcích vánočních